

χρειῶδες ἔξωθεν ἄλλο συνεπιφέρωσιν. . . . ἔν γὰρ αὐτὸ  
 δοκεῖ τοῦναντίον, εἰ μηδὲν ἢ φύσις, ὡς ὑμεῖς φατε . . . ,  
 μάτην πεποίηκε, ταῦτα τῆς ἡδονῆς πεποιῆσθαι χάριν, ἃ  
 μηδὲν ἄλλο χρήσιμον ἔχοντα μόνον εὐφραίνειν πέφυκεν.  
 σκόπει δ' ὅτι τοῖς φανομένοις καὶ βλαστάνουσι τὰ μὲν φύλλα 5  
 σωτηρίας ἔνεκα τοῦ καρποῦ καὶ ὅπως ὑπ' αὐτῶν τὰ δέν-  
 δρα θαλπόμενα καὶ ψυχόμενα μετρίως φέρη τὰς μετα-  
 βολὰς γέγονεν, τοῦ δ' ἀνθους ὄφελος οὐδὲν ἐπιμένοντος,  
 πλὴν εἴ τι χρωμένοις ἡμῖν ἐπιτερπὲς ὀσφρέσθαι καὶ ἰδεῖν  
 ἠδὺ παρέχει, θαυμαστάς μὲν ὀσμάς ἀφιέντα, ποικιλίαν D  
 δ' ἀμιμήτοις χρώμασι καὶ βαφαῖς ἀνοιγόμενα. διὸ τῶν μὲν 11  
 φύλλων ἀποσπωμένων οἷον ἀλγεῖ καὶ δάκνεται τὰ φυτὰ  
 καὶ γίνεται περὶ αὐτὰ βλάβη τις ἐλκώδης καὶ ψίλωσις  
 ἀπρεπῆς, καὶ οὐ μόνης ὡς ἔοικε κατ' Ἐμπεδοκλέα (fr. 140)  
 τῆς 'δάφνης τῶν φύλλων ἀπὸ πάμπαν ἔχεσθαι' χρῆ, ἀλλὰ 15  
 καὶ τῶν ἄλλων φεΐδεσθαι δένδρων ἀπάντων καὶ μὴ κοσ-  
 μεῖν ἑαυτοὺς ταῖς ἐκείνων ἀκοσμίαις, βία καὶ παρὰ φύσιν  
 τὰ φύλλα συλῶντας αὐτῶν· αἱ δὲ τῶν ἀνθῶν ἀφαιρέσεις  
 τρυγήσεσιν εἰκόσιν καὶ βλάπτουσιν οὐδέν, ἀλλὰ κἂν μὴ  
 λάβη τις ἐν ὥρᾳ, περιερούη μαρανθέντα. καθάπερ οὖν οἱ E  
 βάρβαροι τῶν θρεμμάτων τοῖς δέρμασιν ἀντὶ τῶν ἐρίων 21  
 ἀμφιέννυνται, οὕτω μοι δοκοῦσιν οἱ μάλλον ἐκ τῶν φύλ-  
 λων ἢ τῶν ἀνθῶν ὑφαίνοντες τοὺς στεφάνους οὐ κατὰ  
 λόγον χρῆσθαι τοῖς φυτοῖς. ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα συμ-  
 βάλλομαι ταῖς στεφανοπώλισιν· οὐ γάρ εἰμι γραμματικός, 25  
 ὥστ' ἀπομνημονεύειν ποιημάτων, ἐν οἷς τοὺς παλαιοὺς